

ROZPRZĄC SIĘ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

[*inf* rozprząc się.] ◇ *fut* 3 sg rozprzędzie się (1). ◇ 1 *pl* rozprzędziemy się (1). ◇ [*praet* 3 sg *n* rozprzędło się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. rozprzędz.

1. Rozdzielić się; *przen* [z czym] (2) :

Zwrot peryfr.: »z światem się rozprząc« = *umrzeć* (1): Tác iefł nález kondycya kiedy polędzemy/
A z światem się rospzędzemy. *KlonŻal C3v.*

a) *Zrezygnować z czegoś, odstąpić od czegoś* (1) : gdyż żaden rzeczy Bołkich nigdy poięć nie może/
[...] iefłz się nie rospzędz z mnimánim y zrozumkiem śwem pierwszym *BibRadz* *4.

2. [*Zostać unieważnionym, stracić moc prawną (o małżeństwie) [ex aliqua re (= z jakiego powodu)]:*
a prawie by sie dodały ostrogi tym, ktorzy na tym są, że jeszcze mają i pewnie chcą pana z
tego napomionąć, aby *a tali matrimonio cessaret*, dokładając tego *iure imperiali et canonico*, że to
małżeństwo [*Zygmunta Augusta i Barbary*] może sie *ex certis et legitimis causis* rozprząc *sine offensa*
legis divinae. *ListyPol* II 1548/45.]

3. [*Pogmatwać się, stać się trudniejszym w realizacji [komu czym (= z powodu czego)]: [Mikołaj*
Radziwiłł Czarny rozważający, kto miałby wziąć udział w uroczystym powitaniu króla Zygmunta
Augusta jadącego w orszaku żałobnym Barbary Radziwiłłówny, pisze do Mikołaja Radziwiłła Rudego:]
Mnie się granicą tą turecką wiele rozprzędło [*prawdopodobnie: osoby mogące wziąć udział w powitaniu*
króla odjechały na granicę turecką], wszakoż będę miał komitywę dosyć na moj stan. *ListyPol* III
1551/169.]

Synonim: 2. rozwiązać się.

Formacje współrdzenne cf PRZEPRZĄGAĆ.